

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 85 0 Rs 072708 21 Rev
Banjaluka, 29.09.2021.godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca S.J. iz D. i R.N. iz D., koje zastupa punomoćnik C.B., advokat iz B.L., P.V. i M.J. iz D., koje zastupa punomoćnik C.V., advokat iz B.L., te M.V. iz D. i G.M. iz N.G., koje zastupa punomoćnik C.M., advokat iz B.L., protiv tužene "Željeznice Republike Srpske" a.d. Doboj, Ul. Svetog Save 71, koju zastupa punomoćnik R.S., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o revizijama tužilaca izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 072708 20 Rsž od 06.04.2021. godine, na sjednici održanoj dana 29.09.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizije se odbijaju.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj: 85 0 Rs 072708 18 Rs od 01.08.2019. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužilaca koji glasi:

„1) UTVRĐUJE SE da je tužena, "Željeznice Republike Srpske" a.d. Doboj, donošenjem rješenja o prestanku radnog odnosa, i to:

- 1) Rješenje o prestanku radnog odnosa za J.S., donijeto od strane tužene broj IV-3.23190/17 od 21.12.2017. godine;
- 2) Rješenje o prestanku radnog odnosa za N.R., donijeto od strane tužene broj II-2.6-10.5429/17 od 26.12.2017. godine;
- 3) Rješenje o prestanku radnog odnosa za V.P., donijeto od strane tužene broj III-3.5.1561/17 od 25.12.2017. godine;
- 4) Rješenje o prestanku radnog odnosa za J.M., donijeto od strane tužene broj III-3.5.1559/17 od 25.12.2017. godine;
- 5) Rješenje o prestanku radnog odnosa za V.M., donijeto od strane tužene broj II-4.5.1677 / 17 od 22.12.2017. godine;
- 6) Rješenje o prestanku radnog odnosa za M.G., donijeto od strane tužene broj II-2.8.564/18 od 01.03.2018. godine;

povrijedila pravo svakog od tužilaca (na koga se pojedinačno rješenje odnosi), i to pravo na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na dostupnost radnih mjesta pod jednakim

uslovima, u odnosu na sve ostale željezničke radnike, koji u procesu reorganizacije kod tužene ne ostvare uslove iz člana 116 a) stav 2. Zakona o Željeznicama Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 19/17, 28/17 i 100/17), kao i u odnosu na radnike na koje se u pogledu uslova za prestanak radnog odnosa primjenjuje član 175. stav 1. tačka 2) Zakona o radu ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 01/16)

II. Poništavaju se kao nezakonita rješenja tužene i to:

- 1) Rješenje o prestanku radnog odnosa za J.S., donijeto od strane tužene broj IV-3.23190/17 od 21.12.2017. godine;
- 2) Rješenje o prestanku radnog odnosa za N.R., donijeto od strane tužene broj II-2.6-10.5429/17 od 26.12.2017. godine;
- 3) Rješenje o prestanku radnog odnosa za V.P., donijeto od strane tužene broj III-3.5.1561/17 od 25.12.2017. godine;
- 4) Rješenje o prestanku radnog odnosa za J.M., donijeto od strane tužene broj III-3.5.1559/17 od 25.12.2017. godine;
- 5) Rješenje o prestanku radnog odnosa za V.M., donijeto od strane tužene broj II-4.5.1677 /17 od 22.12.2017. godine;
- 6) Rješenje o prestanku radnog odnosa za M.G., donijeto od strane tužene broj II-2.8.564/18 od 01.03.2018. godine;

III. Nalaže se tuženoj "Željeznice Republike Srpske" a.d. Doboј, da svakom od tužilaca nadoknadi materijalnu štetu zbog izgubljene zarade i to:

1. Tužiocu S.J. iznos od 3.595,16 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi:

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2017. godine iznos od 29,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2018. godine iznos od 203,97 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2018. godine iznos od 206,46 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2018. godine iznos od 206,43 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2018. godine iznos od 199,24 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2018. godine iznos od 199,24 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juni 2018. godine iznos od 190,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juli 2018. godine iznos od 190,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

avgust 2018. godine iznos od 220,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

septembar 2018. godine iznos od 220,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

Oktoibar 2018. godine iznos od 220,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

novembar 2018. godine iznos od 220,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 220,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 211,93 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019 .godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 214,39 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 214,39 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 214,39 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 214,39 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

2. Tužiocu R.N. iznos od 3.328,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi:

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2018. godine iznos od 190,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2018. godine iznos od 190,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2018. godine iznos od 190,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2018. godine iznos od 183,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018 .godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2018. godine iznos od 183,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juni 2018. godine iznos od 175,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juli 2018. godine iznos od 175,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

avgust 2018. godine iznos od 205,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate

-na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

septembar 2018. godine iznos od 205,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

oktobar 2018. godine iznos od 205,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

novembar 2018. godine iznos od 205,34 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 207,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 200,15 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019. godine pa do konačne isplate

-na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 200,15 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 200,15 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 200,18 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 200,18 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

3. Tužiocu P.V. iznos od 3.964,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi:

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2017. godine iznos od 67,79 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2018. godine iznos od 226,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2018. godine iznos od 226,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2018. godine iznos od 226,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2018. godine iznos od 220,22 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2018. godine iznos od 222,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juni 2018. godine iznos od 214,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juli 2018. godine iznos od 214,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

avgust 2018. godine iznos od 244,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

septembar 2018. godine iznos od 244,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

oktobar 2018. godine iznos od 244,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

novembar 2018. godine iznos od 244,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 244,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 237,58 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 237,58 KM za zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 237,58 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 237,58 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 239,95KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

4. Tužiocu M.J. iznos od 3.789,21 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2017. godine iznos od 70,03 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2018. godine iznos od 220,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2018. godine iznos od 220,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2018. godine iznos od 220,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2018. godine iznos od 212,63 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2018. godine iznos od 212,63 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juni 2018. godine iznos od 202,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juli 2018. godine iznos od 202,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

avgust 2018. godine iznos od 232,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate

-na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

septembar 2018. godine iznos od 232,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

oktobar 2018. godine iznos od 232,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

novembar 2018. godine iznos od 232,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 235,26 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 226,33KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019.godine pa do konačne isplate

-na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 226,33 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 226,33 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 226,33 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 226,33 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

5. Tužiocu M.V. iznos od 3.969,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi:

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2017. godine iznos od 42,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2018. godine iznos od 230,04 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2018. godine iznos od 230,04 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2018. godine iznos od 230,04 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2018. godine iznos od 220,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2018. godine iznos od 220,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juni 2018. godine iznos od 207,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

juli 2018. godine iznos od 207,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

avgust 2018. godine iznos od 237,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

septembar 2018. godine iznos od 240,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

oktobar 2018. godine iznos od 240,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

novembar 2018. godine iznos od 240,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 240,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 229,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 229,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 229,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 229,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 229,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

6. Tužiocu G.M. iznos od 3.966,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to kako slijedi
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- mart 2018. godine iznos od 245,18 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- april 2018. godine iznos od 255,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- maj 2018. godine iznos od 255,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- juni 2018. godine iznos od 247,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- juli 2018. godine iznos od 250,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- avgust 2018. godine iznos od 250,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- septembar 2018. godine iznos od 210,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- oktobar 2018. godine iznos od 280,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2018. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec
- novembar 2018. godine iznos od 280,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2019. godine pa do konačne isplate
- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

decembar 2018. godine iznos od 282,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

januar 2019. godine iznos od 275,92 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

februar 2019. godine iznos od 275,92 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

mart 2019. godine iznos od 275,921 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

april 2019. godine iznos od 275,92 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2019. godine pa do konačne isplate

- na ime materijalne štete po osnovu izgubljene zarade za mjesec

maj 2019. godine iznos od 275,92 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2019. godine pa do konačne isplate

IV. Nalaže se tuženoj "Željeznice Republike Srpske" a.d. Doboj, da svakog od tužilaca vrati na rad i rasporedi na poslove koje je obavljao prije prestanka ugovora o radu ili na druge poslove koji odgovaraju stručnim i radnim sposobnostima konkretnog tužioca“.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 072708 20 Rsž od 06.04.2021. godine žalbe tužilaca su odbijene i presuda Osnovnog suda u Doboju broj: 85 0 Rs 072708 18 Rs od 01.08.2019. godine, potvrđena.

Blagovremeno izjavljenim revizijama, drugostepenu presudu pobijaju tužioci iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači.

U odgovoru na revizije tužena predlaže da se revizije odbace, odnosno odbiju.

Revizije nisu osnovane.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužilaca za utvrđenje da je tužena donošenjem odluka o prestanku radnog odnosa tužilaca, povrijedila pravo na rad tužilaca i dostupnost radnih mjesta kod tužene, te da se te odluke ponište, da im tužena nadoknadi materijalnu štetu po osnovu izgubljene zarade, sa zakonskom zateznom kamatom u iznosima kako je to pobliže opisano u izreci prvostepene presude, da tužena tužioce vrati na rad i rasporedi na poslove koje su obavljali prije prestanka ugovora o radu ili na druge odgovarajuće poslove, uz nadoknadu troškova postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je tužiocima radni odnos prestao i to: S.J. rješenjem tužene broj IV-3.23190/17 od 21.12.2017. godine sa danom 22.12.2017. godine, otkazom Ugovora o radu broj IV-3.1.6670-1/10 od 12.03.2010. godine, zbog navršenih 40 godina penzijskog staža i 58. godina života; R.N. po rješenju broj: II-2.6-10.5429/17 od 26.12.2017. godine, otkazom Ugovora o radu broj 1197/06 od 26.07.2006. godine, zbog navršenih 44 godine penzijskog staža i 58 godina života; P.V. rješenjem broj III-3.5.1561/17 od 25.12.2017. godine, otkazom Ugovora o radu broj IV-3.1.4865-1 od 11.03.2013. godine, zbog navršenih 44 godine, 4 mjeseca i 24 dana penzijskog staža i 58 godina života; M.J. rješenjem broj: III-3.5.1559/17 od 25.12.2017. godine, otkazom Ugovora o radu broj 379/03 od 16.10.2003. godine, zbog navršenih 43 godine i 11 mjeseci penzijskog staža i 59 godina života; M.V. rješenjem broj: II-4.5.1677/17 od 22.12.2017. godine, otkazom Ugovora o radu broj: 17387-1/06 od 02.08.2006. godine zbog navršenih 41 godinu penzijskog staža i 59 godina života i G.M., rješenjem broj: II-2.8.564/18 od 01.03.2018. godine, otkazom Ugovora o radu broj: 8513-94 od 01.11.2003. godine, zbog navršenih 40 godina penzijskog staža i 59 godina života; da su tužioci nakon prestanka radnog odnosa ostvarili pravo na penziju; da je tužena u postupku restruktuiranja, što proizilazi iz izmjena i dopuna Statuta tužene od 07.12.2016. godine i novog Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od februara 2017. godine; da je dokumentom tužene Analiza stanja "Željeznica Republike Srpske" a.d. Doboj utvrđen osnovni plan reorganizacije od 11.11.2016. godine, na koju analizu i prijedlog je dala saglasnost i Vlada Republike Srpske, svojim zaključkom od 12.01.2017. godine; da je tužena donijela program rješavanja viška radnika broj: I-4.6172/18 od 29.03.2018. godine, na koji je saglasnost dala i Vlada Republike Srpske kako je to i propisano Zakonom o željeznicama Republike Srpske, tj. da tužena postupak restruktuiranja društva provodi uz podršku i pomoć Vlade Republike Srpske i Svjetske banke, a Vlada Republike Srpske je dala saglasnost na program rješavanja viška radnika rješenjem broj: ... od 03.05.2018. godine; da tužena u skladu sa usvojenim dokumentima provodi postupak rješavanja viška radnika, što proizilazi iz internog javnog poziva kojim se omogućava željezničkim radnicima dobrovoljni odlazak iz društva i sporazumni prestanak radnog odnosa u 2018. godini, uz isplatu otpremnine u skladu sa usvojenim kriterijumima; da je Uprava društva u toku 2017. godine provodila sve aktivnosti predviđene aktima društva u cilju reorganizacije, što proizilazi iz zaključka društva iz 2017. godine; da prema usvojenim aktima tužene proces restruktuiranja obuhvata uporedne postupke vlasničke transformacije sa ciljem stvaranja jednočlanog akcionarskog društva, finansijsko restruktuiranje, organizacionu transformaciju, a jedan od ciljeva jeste smanjenje broja radnika kod tužene, koje se ostvaruje u postupku reorganizacije odlaskom radnika u penziju i dobrovoljnim odlaskom radnika iz društva uz isplatu otpremnine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da tužena svojim postupanjem i donošenjem rješenja o prestanku radnog odnosa tužilaca zbog ispunjavanja uslova za starosnu penziju u skladu sa odredbom člana 116 a) stav 2. Zakona o željeznicama Republike

Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 19/17, 28/17 i 100/17, dalje: ZŽ RS) nije povrijedila pravo tužilaca na rad i na dostupnost radnih mjesta pod jednakim uslovima u odnosu na ostale željezničke radnike, jer je ZŽ RS Lex specialis u odnosu na Zakon o radu („Službeni glasnik RS“ broj 1/16 i 66/18, dalje: ZR), tj. ZR primjenjuje se kao opšti zakon za oblast radnih odnosa, a ZŽ RS uređeno je upravljanje, željeznička infrastruktura, upravljač iste, korištenje, kapaciteti, gradnja željezničkih objekata, vanredni događaji, željeznički radnici i druga pitanja, te su regulisani i uslovi i način prestanka radnog odnosa za željezničke radnike.

Dalje prvostepeni sud zaključuje da je tužena dokazala da je pristupila reorganizaciji, da su tužioci na dan donošenja spornih rješenja o prestanku radnog odnosa imali najmanje 40 godina penzijskog staža i najmanje 57 godina i 4 mjeseca života, čime su bili ostvareni uslovi propisani članom 116 a) stav 2 ZŽ RS za prestanak radnog odnosa tužiocima, slijedom čega rješenja čije se poništenje traži u ovom postupku nisu nezakonita, te da tužena u konkretnom slučaju nije postupila suprotno članu 2. Zakona o zabrani diskriminacije ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj: 59/09 i 66/16, dalje: ZZD), kojim je propisano da se diskriminacijom u smislu ovog zakona smatra svako različito postupanje, uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica i onima koji su sa njima u rodbinskoj ili drugoj vezi, na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditeta, životne dobi, nacionalnog ili socijalnog porijekla, vjere sa nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja i članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i pola, seksualne orijentacije i rodnog identiteta, polnih karakteristika, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemogući ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi prava i sloboda u svim oblastima; da tužioci nisu dokazali da je istim donošenjem navedenih rješenja učinjena diskriminacija, povreda prava na rad i povreda prava na imovinu koja su zagarantovana Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i članom 1 Prvog Protokola uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, niti da ZŽ RS nije u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine i da je njime narušen princip ravnopravnosti, jer se taj zakon primjenjuje na sve radnike tužene, bez obzira na njihova lična svojstva, pa tužioci nisu neravnopravni u odnosu na druge radnike u Republici Srpskoj, a što potvrđuje i Odluka Ustavnog suda Republike Srpske broj: U-31/18 od 20.12.2018. godine, kojom je odbijen prijedlog za utvrđivanje neustavnosti člana 116 a) stav 2. ZŽ RS, iz kojih razloga je odbio tužbeni zahtjev.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, te je žalbe tužilaca odbio i temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), prvostepenu presudu potvrdio.

Pobijana presuda je pravilna.

Odluke nižestepenih sudova su pravilne i navodima revizije nisu dovedene u ozbiljnu sumnju.

Odredbom člana 175. tačka 2. ZR je propisano da radni odnos prestaje kada radnik navrší 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja.

ZŽ RS predstavlja lex specialis u odnosu na ZR, kada su u pitanju radni odnosi željezničkih radnika o kojima govori odredba člana 2. tačka 12. tog zakona. Odredbom člana 116 a. ZŽ RS propisano je da željezničkim radnicima radni odnos prestaje: istekom roka na koji je zasnovan; kada radnik navršši 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja; sporazumom između radnika i poslodavca; otkazom ugovora o radu od strane radnika ili poslodavca; odlukom nadležnog suda; na zahtjev roditelja ili staratelja radnika mlađeg od 18 godina života i smrću radnika (stav 1.). Izuzetno, saglasno odredbi člana 116 a. stav 2. ZŽRS, mimo razloga navedenih u stavu 1. ove zakonske odredbe, u slučaju kada se pristupi reorganizaciji u željeznicama Republike Srpske, željezničkom radniku radni odnos prestaje kada navršši 40 godina penzijskog staža i godine života utvrđene članom 42. stav 1. i članom 178. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 82/13 i 103/15, dalje: ZPIO).

Prema odredbi člana 42. ZPIO, osiguranik koji nema navršenih 65 godina života ima pravo na starosnu penziju kada navršši 60 godina života i 40 godina penzijskog staža, a članom 178. stav 1. istog zakona je propisano da izuzetno od člana 42. stav 1, osiguranik sa 40 godina penzijskog staža ima pravo na starosnu penziju: u 2012. godini bez obzira na godine života; u 2013. godini kada navršši 56 godina života; u 2014. godini 56 godina i 4 mjeseca...u 2017. godini kada navršši 57 godina i 4 mjeseca života i u 2018. godini kada, uz penzijski staž od 40 godina, navršši 57 godina i 8 mjeseci života.

Slijedom navedenih zakonskih propisa proizlazi da odredbom člana 116 a. stav 2. ZŽ RS nije propisan uslov za ostvarivanje prava na starosnu penziju, već ova odredba imperativno propisuje da željezničkom radniku prestaje radni odnos, po sili zakona, kada se pristupi reorganizaciji u Željeznicama Republike Srpske i kada navršši 40 godina penzijskog staža i godine života utvrđene članom 42. stav 1. i članom 178. stav 1. ZPIO.

Tužena je tokom postupka dokazala da je pristupila reorganizaciji, te da su tužioci na dan donošenja spornih rješenja o prestanku radnog odnosa imali navršenih najmanje 40 godina penzijskog staža i potrebne godine života utvrđene članom 42. stav 1. i članom 178. stav 1. ZPIO, čime su bili ostvareni zakonom propisani uslovi (član 116 a. stav 2. ZŽ RS) za prestanak radnog odnosa tužiocima kod tužene. Zato rješenja, čije se poništenje traži u ovom postupku, nisu nezakonita.

S obzirom na izloženo, neosnovane su tvrdnje tužilaca da je donošenjem spornih rješenja narušen princip ravnopravnosti, odnosno jednakog postupanja (o kojem govori odredba člana 2. ZZD), odnosno da navedena odredba ZŽ RS, na kojoj su utemeljena sporna rješenja, nije u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavom Republike Srpske i odredbama Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Uostalom, i odlukom Ustavnog suda Republike Srpske broj: U-31/18 od 20.12.2018. godine je odbijen prijedlog za utvrđenje neustavnosti člana 116 a. stav 2. ZŽ RS.

Prema odredbi člana 19. ZR, radnik ne može biti stavljen u neravnopravan položaj prilikom ostvarivanja prava po osnovu rada zbog rase, etničke ili nacionalne pripadnosti, boje kože, pola, jezika, religije, političkog ili drugog mišljenja i ubjeđenja, socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva ili nečlanstva u sindikatu ili političkoj organizaciji, fizičkog i duševnog zdravlja i drugih obilježja koja nisu u neposrednoj vezi sa prirodom radnog odnosa. Članom 2. ZZD je propisano, da zaštićeni osnovi predstavljaju ključni element diskriminacije i različito

tretiranje osoba postaje diskriminacija samo ukoliko se zasniva na jednom od zaštićenih osnova. Ovim odredbama, je ustanovljena zabrana povrede jednakog postupanja.

Tužiocima tužbeni zahtjev temelje na tvrdnjama da je tužena donošenjem rješenja o prestanku radnog odnosa, čije poništenje između ostalog traže, povrijedila njihovo pravo na jednako postupanje u pogledu prava na rad i dostupnost radnih mjesta pod jednakim uslovima u odnosu na ostale željezničke radnike.

Neposredna diskriminacija, prema članu 3. stav 1. ZZD postoji ako se lice ili grupa lica, zbog njihovog ličnog svojstva u istoj ili sličnoj situaciji, bilo kojim aktom, radnjom ili propuštanjem, stavljaju ili su stavljani u nepovoljniji položaj ili bi mogli biti stavljani u nepovoljniji položaj. Prvi uslov za utvrđenje neposredne diskriminacije je dokaz o nepovoljnom položaju koji se može usporediti sa postupanjem prema drugom licu u sličnoj situaciji. Obaveza lica koja se poziva na ovaj vid diskriminacije jeste, da uvjeri sud da postoje lica sa kojima se povoljnije postupilo ili bi se povoljnije postupilo, a da je pri tome jedina razlika između njih pravno zaštićena osnova.

Indirektna diskriminacija (član 3. stav 2. ZOZD) postoji kada naizgled neutralna norma, kriterij ili praksa imaju diskriminirajuće efekte na lica koja pripadaju nekoj grupi koja ima zaštićene karakteristike. Kada je u pitanju indirektna diskriminacija ne radi se o različitom tretmanu u odnosu na druge u istoj ili sličnoj situaciji, već o jednakom tretmanu onih koji bi morali, zbog neke svoje zaštićene karakteristike, biti drugačije tretirani kako ne bi bili dovedeni u nepovoljan položaj.

Članom 15. stav 1. ZZD propisano je, da u slučajevima kada lice ili grupa lica navode činjenice u postupku iz člana 12. ovog zakona potkrijepljujući navode o tome da je zabrana diskriminacije prekršena, navodni prekršilac dužan je da dokaže da nije prekršio princip jednakog postupanja, odnosno zabrane diskriminacije u predmetu rasprave.

Za osnovanost tužbenog zahtjeva iz osnova diskriminacije, mora se utvrditi da je do stavljanja u nejednak položaj došlo zbog jednog od zabranjenih osnova (član 2. stav 1. i član 5. ZZD). Zaštićeni osnovi, dakle, predstavljaju ključni element diskriminacije i različito tretiranje lica postaje diskriminacija, samo ukoliko se zasniva na jednom od zaštićenih osnova (po osnovu rase, jezika, vjere, etničke pripadnosti, političkog ili drugog mišljenja i ubjeđenja i drugo) ili ako se dokaže da je navodna žrtva diskriminacije, zbog neke svoje zaštićene karakteristike, morala biti drugačije tretirana kako ne bi bila dovedena u nepovoljan položaj.

Prema činjeničnom utvrđenju nižestepenih sudova, tužiocima je radni odnos kod tužene prestao primjenom zakonske odredbe imperativnog karaktera. Odlazak u starosnu penziju i inače diktiraju godine života svakog pojedinca. Da je drugačije, ne bi bilo moguće uopšte regulisati odlazak u starosnu penziju, zbog prigovora postojanja diskriminacije u odnosu na radnike koji nisu napunili određene, zakonom propisane, godine života. Okolnost, kao u konkretnom slučaju, da je zakonom propisano da svima koji u određenoj godini pune određene godine života, prestaje radni odnos u situaciji kada se pristupi reorganizaciji Željeznica Republike Srpske, ne znači da postoji nejednako postupanje u odnosu na sve druge radnike koji nemaju te godine života, odnosno koji uopšte ne rade u Željeznicama Republike Srpske.

U konkretnom slučaju tužiocima nisu učinili vjerovatnim da su diskriminirani (stavljani u nepovoljniji položaj u odnosu na ostale radnike), odnosno da bi njihov položaj bio bolji da je

njihov radnopravni status rješavan na način da su proglašeni tehnološkim viškom (kako navode u reviziji).

Nasuprot tome, tužena je dokazala da je pri donošenju spornih rješenja primjenila imperativnu zakonsku odredbu (član 116 a. stav 2. ZŽ RS) i da je prema svim radnicima koji su se našli u istoj situaciji jednako postupila. Eventualno bi se radilo o diskriminaciji samo u slučaju da tužena za neke radnike, na koje se može, odnosno mora primjeniti citirana zakonska odredba, nije donijela rješenje o prestanku radnog odnosa, ali tužoci to i ne tvrde.

Prema izloženom, ni ostali revizijski navodi tužilaca, kojima se prigovara pravilnosti primjene odredaba parničnog postupka i materijalnog prava, nisu osnovani, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić